

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ.

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਫੈਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੋਪੜਾ ਜੇ.

ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1-ਡੀ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 65—ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ—
ਇਤਰਾਜ਼—ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 20 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ—ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ—ਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—
ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ - ਉਲੰਘਣਾ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ
ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ
ਵਾਧੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ
ਹਨ। ਵਿਪਰੀਤ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼, ਜਦੋਂ
ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ
ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ
ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਤਾ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੱਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ
ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਸਟ ਪੇਪਰ ਟੈਕਰੀ.

ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਸ
ਫਾਰਮੂਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਆਮ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ
ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਾ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾੜਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ

ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ: -

(i) ਨਿਜ਼ਾਮੁਦੀਨ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ ਡੀ-32 ਨਿਜ਼ਾਮੁਦੀਨ ਪੂਰਬੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੰਬੰਧੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਏ.ਡੀ.ਐਮ. ਦਿੱਲੀ,

(ii) 28 ਮਾਰਚ, 1956 ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਏ.ਡੀ.ਐਮ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ।

(iii) ਸਾਲ 1956-57 ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ।

(iv) ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ।

(v) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ 1956-57 ਲਈ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ।

(vi) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਨੈਨੀਤ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ਵ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ-ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਸਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਕਾਨ ਧਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ "ਨਿਜ਼ਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਕਲੋਨੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜ਼ਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਈਸਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਮਥੁਰਾ ਰੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਈ ਘਰ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ 6,000 ਜਦਕਿ ਚੌਥੇ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਘਰ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਲਈ 11,000 ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਘਰ-ਧਾਰਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਲ 1955-56 ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। 6.000 ਹਰੇਕ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 360, ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। 32-6-0. ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 11,000 ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 960 ਜਿਸ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ 86-6-0 ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ।

ਫਰਵਰੀ, 1956 ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 360 ਤੋਂ ਰੁ. 1,386 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 32-6-0 ਤੋਂ ਰੁ. 124-12-0. ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਵਾਧਾ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 11,000 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾ 65 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ 24 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ 21 ਮਾਰਚ 1956 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਮੌਕੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ-ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਮੈਂਬਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ 8 ਸਤੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਦੇਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

(1) ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ, ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ।

(2) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਜੋ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੁਤਬਾ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਲ. ਸੋਧੀ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ 1956 ਨੂੰ ਹੋਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਜ਼ਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਈਸਟ ਵਰਗੀਆਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਫੇਰਬਦਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਖਾਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਫਸੋਸਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ 'ਤੇ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 10 ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 21 ਮਾਰਚ 1956 ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਹ ਜਵਾਬ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਵਜ਼ਿਵ ਵਰਤਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪਦ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 15 ਤੋਂ ਉਹ ਹਰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇ। ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 21 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਹੀ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ

ਇਸਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 65 ਅਤੇ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65 ਅਤੇ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਚੁੱਪ ਹਨ।

ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਪਰੀਤ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65 ਅਤੇ 66 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਉਪ-ਕਮੇਟੀ, ਧਾਰਾ 33(1)(ਏ) ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65 ਜਾਂ ਧਾਰਾ

66 ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਫ਼ਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 28 ਮਾਰਚ, 1956 ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿ ਆਖਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਫਾਰਮੂਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਰਸਮੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੂੜੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੌਜੂਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਘਰ-ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਇਤਰਾਜ਼

ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ। ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਮਨਿਸਟਰ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਗਰੇਵਰਨਰ ਹਾਊਸ (ਪਾਰਕ ਲੇਨ), ਲਿਮਟਿਡ (ਐੱਲ.ਜੇ.) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੇਟਿੰਗ ਕੇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਡੂ ਪਾਰਕਕ, ਐਲ.ਜੇ., ਪੰਨਾ 142 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ "ਕਾਬਲ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਾਈਲਜ਼ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਈਵ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਟਲਾਂ ਸਮੇਤ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਜੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਬਾਰੇ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1925, ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਈਵ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਭਾਗ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਠਿਨਾਈ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਹੰਫਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਓਮਨੀਆ ਰੀਤ ਐਸੀਐਕਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਰੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਗਾਈਲਸ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਇੰਨੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਲੋਰਬਰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਚਾਵਲ, (1), ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਾਰਡ ਲੇਰਬਰਨ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਹੱਵਾਹ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। . ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਆਮ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ।

ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾੜੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈਵ/ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਈ. ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 50, ਅਤੇ ਸਾਲ 1955-56 ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਚੇਪੜਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਇਪ ਕੀਤਾ: ਅਰੁਣ ਸ਼ਾਰਦਾ